

ת"פ 32214/11/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32214-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י הגב' אביה בניסטי, מתמחה תביעות ירושלים
	המאשימה
	נגד
	פלוני
	ע"י ב"כ עו"ד חנן ג'בסקי
	הנאשם

גזר דין

כתב האישום

נגד הנאשם שלפניי הוגש כתב אישום, בו הודה בריבוי עבירות של **איומים**, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (**החוק העונשין**). המתלוננת ילידת 1999, בתו של הנאשם. ביום 10.1.2020 במהלך שיחת טלפון בין הנאשם למתלוננת, הביע הנאשם התנגדותו לקשר הזוגי אותו מקיימת המתלוננת. במהלך השיחה איים הנאשם על המתלוננת מספר רב של פעמים, כמפורט בכתב האישום. בין היתר, אמר לה הנאשם "אני חותך אותך בפנים עם סכין גילוח ככה על כל הפרצוף שלך שבחיים לא תצאי מהבית"...ועוד.

מהלך הדין

הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה עונשית ונשלח לשירות המבחן.

ראיות ורישום פלילי

לנאשם אין רישום פלילי. הוגשו מסמכים הנוגעים למצב הרפואי של קרוביו אותם הוא סועד.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הוא בן 66, נשוי בשנית ואב לארבעה ילדים בוגרים. עובד כנהג מונית ומתגורר עם זוגתו בירושלים. שירות המבחן סקר את קורות חייו, מהן עולים חיים מורכבים וקשים הכוללים אב נכה, מעבר לפנימייה בגיל צעיר בשל חוסר יכולת לטפל בו, אובדן בת בהיותה בת 7 בתאונת דרכים, בן הסובל מפיגור שכלי,

גירושין וטיפול אינטנסיבי בזוגות הנוכחית שעברה אירוע מוחי. בהתייחסות לעבירות המיוחסות לו, הנאשם סיפר כי בתו הצעירה, אז בת 20, נסעה לאילת והכירה גבר המבוגר ממנה ב - 12 שנים שלדבריו נהג באליומות כלפי בתו והיא הרתה וביקשה להינשא לו. הנאשם מסר כי התנגד נחרצות לקשר, מתוך דאגה לבתו והבנה כי חייה של בתו יהיו קשים ומורכבים לצד אותו אדם. כן תיאר תחושת תסכול וחוסר אונים כשלדבריו הרקע לאיומים היה איבוד שליטה וחוסר שליטה בכעסים כשלדבריו לא הייתה לו כוונה לפגוע בבתו או בן זוגה. הנאשם שיתף כי לאחר ביצוע העבירות, הקשר עם בתו המתלוננת נותק למשך שנה וחצי, עד שהסתיים הקשר הזוגי של בתו והיא יצרה עמו קשר וכיום מערכת היחסים ביניהם תקינה. שירות המבחן שוחח עם בתו הבכורה שתיארה את הנאשם כיום כאב מסור ותומך בילדיו. לדבריה, אחותה מתלוננת הינה חלשה, פגיעה ולא יציבה בחייה ובאותה עת הייתה קורבן לאליומות ומעשי הנאשם נבעו רק מדאגה לרווחת אחותה. בתו תיארה חייהם בבית כמתונה ורווית אלימות, אך מסרה כי כיום הנאשם השתנה, אינו נוהג באליומות ומטפל בזוגות במסירות. הנאשם מסר כי אינו פנוי כיום לטיפול בשל עומס הטיפול באשתו ובצורך לפרנס את משפחתו וגם שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בשל לקחת חלק בטיפול או לבצע של"ץ. עם זאת, נוכח העדר עבר פלילי ומצב מערכת היחסים עם בתו כיום, הומלץ להטיל עליו מאסר מותנה לצד ענישה ענישה נלווית.

טיועונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית. המאשימה ביקשה להטיל על הנאשם מאסר קצר בעבודות שירות והסניגור ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן נוכח מכלול הנסיבות שתוארו לעיל.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - "עבירת האיומים נועדה להגן על שלווה נפשו וביטחונו של הפרט, כמו גם על חופש הפעולה והבחירה שלו" [רע"פ 8736/15 בר' נ' מ"י (מיום 17.1.2018)] (פסקה 22 לפסק דינה של כב' השופט ברק-ארז). בענייננו, האיומים שהנאשם השמיע, באופן חוזר נשנה כלפי בתו המתלוננת, היו איומים קשים מכוערים ומפחידים ומכאן שמידת הפגיעה בערכים המוגנים אינה מבוטלת.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: אין מדובר בעבירות מתוכננות, אלא בעבירות שמבטאות מחד דאגה לבתו ומאידך חוסר שליטה בכעסים ואיבוד עשתונות; האמירות אכן טלטלו את המתלוננת ובעקיפין ככל הנראה גם את בן זוגה, וזהו ממד לחומרא; בהיות האיומים חמורים, הנזק הפוטנציאלי העולה מהם הוא קשה.

מדיניות הענישה הנוהגת - מנעד הענישה בעבירות איומים העומדות לבדן, הוא נרחב. הוא יכול לנוע במקרים הקלים משל"ץ ועד מאסר בפועל ואף לתקופה דו ספרתית - לכן הדוגמה שהביאה ב"כ המאשימה - רע"פ 1293/08 **קורניק** נ' מ"י (מיום 25.6.2008) רלבנטית, ומשקפת תוצאה אפשרית, גם אם מדובר במקרה קיצוני. ברע"פ 4935/17 **סימונדיב** נ' מ"י (מיום 24.8.2017) אושר מתחם שבין מס' חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר, ואף עונש של

18 חודשי מאסר בנסיבות חמורות בהרבה ממקורנו, של איומים במספר הזדמנויות נגד אנשי סגל של בית כלא, כשלנאשם עבר דומה. ברע"פ 8253/18 ינאי נ' מ"י (מיום 25.11.2018) אושר מתחם דומה שכלל עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בנסיבות של איומים של הנאשם כלפי עו"ד של גרושתו בהליך ביניהם, שם הסתיים התיק ב-6 חודשי עבודות שירות.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה יעמוד על מאסר על-תנאי ושל"ץ ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: אין חולק כי חייו של הנאשם מורכבים והוא עבר חוויות קשות, טראומתיות ומטלטלות. אמנם הנאשם אינו פנוי כיום לטיפול, אך כפי שמסר שירות המבחן, הסיכוי להישנות העבירות הוא נמוך. הנאשם עובד לפרנסת משפחתו ומטפל באופן אינטנסיבי באשתו החולה ובאביו, תוך שהוא שומר על קשר יציב וטוב עם ילדיו. אני סבור כי בנסיבות העניין, הטלת מאסר בפועל ולו בעבודות שירות, יפגע בנאשם ובאשתו הזקוקה לטיפול מסביב לשעון. הוא גם מטפל באביו הסיעודי ולכן נסיבות חייו אינן פשוטות והיעדר הפניות מוצדק באופן אובייקטיבי.

המיקום במתחם - במכלול הנסיבות, יש להעמיד את הנאשם בתחתית המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 4 חודשי מאסר שלא ירוצו, אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות לרבות איומים בתוך שלוש שנים מהיום;

ב. התחייבות בסך ₪ 5,000 שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים במשך שנתיים מהיום. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ח' אדר א' תשפ"ב, 09 פברואר 2022, במעמד הצדדים.

